

den højtærede Finansminister har fremsat her i Dag, har ogsaa bekræftet Rigtigheden af denne min Opfattelse. At den højtærede Finansminister ledsagede denne højest fornødne Berigtigelse med nogle Bemærkninger overfor mig, der gik det personlig uartige saa nær, som Forholdene tillade det, ser jeg ganske bort fra.

Jeg skal hermed tage dette Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget Nr. 2 udenfor Betænkningen til § 24 er atter taget tilbage. Hvis ingen optager det, er det bortfaldet. (Ophold). Det er dermed bortfaldet.

Zahle: Jeg skal saa angaaende det under Nr. 54 opførte Samraad udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Finansminister dog selv syntes at ville gaa med til en anden Ordning af dette Forhold end den, som gaar ud paa, at Marineministeriet uden noget som helst Vederlag skal kunne bruge Ingeniørkasernen i Kronprinsessegade. Jeg sagde ikke, at det var Krigsminister Bahnson, der havde gennemført Forslaget, men at det var ham, der den 30. Januar 1893 havde fremsat Forslag til Lov om Bygningsarbejder og Anlæg for Ingeniørregimentet. Og det er ganske rigtigt. Det var ogsaa General Bahnson, der stillede i bestemt Udsigt og gjorde det til Forudsætning for Lovforslagets Gennemførelse, at Kronprinsessegadens Kaserne overgik til Finansministeriet, naar den ny Ingeniørkaserne blev bygget.

At det skulde være et rent og skært Bogholderispørgsmaal, hvorledes det gaar med denne Kaserne, kan jeg ikke erkende. Thi foretage vi os intet, kommer dette ganske simpelt til at betyde, at vi atter have kastet store Værdier i det militære Gab. I Motiverne til Forslag til Lov om Bygningsarbejder og Anlæg for Ingeniørregimentet, som Krigsminister Bahnson fremsatte den 30te Januar 1893, takseredes Kasernen i Kronprinsessegade til 340,000 Kr. Det er, tror jeg, en ret lav Vurdering, og Ejendomspriserne i København ere ogsaa stegne siden da, saa der skal neppe fejle meget i, at Ejendommen i Kronprinsessegade nu er $\frac{1}{2}$ Million værd. Saa det er dog virkelig Penge, det drejer sig om, naar Spørgsmaalet er, om denne Kaserne uden videre skal smides i det militære Gab.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) tager nu rent fejl. Den

Lov, som det ærede Medlem citerer, er ikke den, som hjemler Kasernens Overgang til Finansministeriet. Det er en senere Lov af 15. Marts 1895, hvori det udtrykkelig staaer, at Overgangen skal ske — saa vidt jeg husker, men det er i og for sig noget, der er temmelig irrelevant i Sagen (Zahle: Jeg talte om det Lovforslag, der blev fremsat!) Ja, men jeg tror, at det er en helt anden Lov, Lov om Fuldførelse af Ingeniørkasernen. Men det er jo en temmelig irrelevant Omstændighed. Hovedsagen er jo det, at saa længe Forsvarsministeren bruger Kasernen i visse Øjemed, som i Øjeblikket ikke kunne fyldestgøres noget andet Sted eller paa nogen anden Maade, og saa længe der ikke for denne Brug opføres nogen Udgift paa Forsvarsministerens Budgetter, kan der heller ikke opføres nogen Indtægt paa Finansministeriets, men at dette er et rent Bogholderispørgsmaal, mener jeg ikke, der kan være nogen Tvivl om.

Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at jeg glemte at svare paa et Spørgsmaal, og derfor gør jeg det ærede Medlem min Undskyldning. Jeg forstod det saaledes, at det gik ud paa, om jeg før Lovens Udløb, altsaa inden 1909, vilde foretage ekstraordinære Foranstaltninger for yderligere at faa bevilget Penge til Laan til Arbejderboliger. Det har jeg i alt Fald indtil dette Øjeblik ingen Beslutning fattet om. Jeg havde nærmest tænkt, at man skulde blive staaende ved det bevilgede Beløb for det Femaar, for hvilket Lovforslaget gælder. Men det er ganske vist min bestemte Hensigt, naar dette Femaar er udløbet, at faa Loven fornyet, saa at man faar stillet et lignende Beløb til Raadighed for det følgende Femaar. Jeg mener derfor, at Folk bør gaa ud fra, at fra nu af og indtil Marts 1909 kunne de ikke faa Penge til Arbejderboliger, men at der stilles i Udsigt, at efter 1909 vil der atter være Mulighed for at faa Laan af Statskassen dertil. Selvfølgelig kan der intet sikkert siges derom, men i alt Fald er det min Hensigt at søge Loven forlænget, at søge Rigsdagens Sanktion til, at vi fortsætte paa samme Maade.

Til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) vil jeg sige, som jeg allerede har udtalt, at jeg har Sympati for Tanken om, at man anvender Licitation, saa vidt som det er muligt, saa vidt som det er fornuftigt. At give bestemte Regler om, at Udvidelses- og Re-